

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.708 van 7 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. DASSEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Irakese Koerd afkomstig uit Mosul, gelegen in Centraal-Irak. In augustus 2008 bezochten drie onbekende Arabische mannen de bakkerij waar u werkte en noteerden de identiteitsgegevens van uw collega's en uzelf. Een negental dagen later troffen jullie in de bakkerij vier dreigbrieven aan. Hierin werden uw collega's en uzelf met de dood bedreigd. Jullie werkgever gaf jullie vervolgens te kennen dat hij onder druk gezet werd het brood dat hij verkocht te vergiftigen. Omdat hij zulks weigerde werden jullie met de dood bedreigd. Uit vrees voor uw leven verliet u uw werkplek en dook onder bij een oom in Mosul. Een twintigtal dagen later vluchtte u naar Turkije en reisde vervolgens verborgen in een vrachtwagen door naar België. Op 10 oktober 2008 vroeg u hier asiel aan.

B. Motivering

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk weet te maken dat u van Mosul, gelegen in Centraal-Irak, afkomstig bent. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt namelijk dat het nationaliteitsbewijs dat u ter staving van uw afkomst voorlegt niet authentiek is. Zulks roept twijfel op over uw voorgehouden

afkomst –temeer daar tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal bleek dat uw kennis van de levensomstandigheden in Mosul beperkt is. Zo verklaarde u dat de Karama-wijk en de Nabi Yunis-wijk van Mosul aan dezelfde zijde van de Tigris gelegen zijn als de wijk waar u woonde en werkte, Mansour (zie gehoorverslag CGVS, p.3 + 4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat dit geenszins het geval is. Verder bleek u niet vertrouwd met de stadswijken Al Dhubat, Al Kuweit en Al Mahata (zie gehoorverslag CGVS, p.5), bleek niet vertrouwd met de ligging van de stadswijken Aghadir en Tal al Ruman (zie gehoorverslag CGVS, p.5), slaagt er niet in om het zwembad van de stad te situeren (zie gehoorverslag CGVS, p.6), heeft er geen idee van waar de stadsuniversiteit gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.6) en weet evenmin waar in de stad het sportstadion gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Voorts heeft u er geen idee van waar de zonen van Saddam Hoessein, Uday en Qusay, om het leven zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.8) en dit terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat dit beruchte tweetal in 2003 in uw geboortestad om het leven kwam. Daarnaast heeft u er geen idee van of Mosul bij de Amerikaanse invasie van 2003 gebombardeerd werd (zie gehoorverslag CGVS, p.8), bent niet vertrouwd met de namen van de veiligheidsdiensten die tijdens het regime van Saddam Hoessein actief waren (zie gehoorverslag CGVS, p.9), weet de in de stad gelegen Amerikaanse en Irakese legerbasissen niet te situeren (zie gehoorverslag CGVS, p.10), bent niet vertrouwd met lokale televisie- of radiozenders (zie gehoorverslag CGVS, p.13) en weet evenmin waar in de stad het KDP- of PUK-bureau gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p.22). Uw beperkte kennis over de regio ondermijnt uw bewering dat u sinds uw geboorte in Mosul verbleef en wijst uit dat u niet aannemelijk weet te maken dat u van Centraal-Irak afkomstig bent. Vermits de door u ingeroepen asielmotieven kaderen in de problematische veiligheidssituatie in de regio ondermijnt zulks de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze.

Gezien bovenstaande observaties kan er geen verder geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven en aan uw bewering afkomstig te zijn uit Mosul, gelegen in Centraal-Irak. Bijgevolg stelt u het Commissariaat-generaal in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel en uw afkomst en wordt u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De overige door u neergelegde documenten, meerbepaald uw attest van woonst en een dreigbrief, vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen daar zulke stukken enkel waarde hebben ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas wat gezien bovenstaande observaties duidelijk niet zo blijkt te zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker roept een schending in van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: Vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker is formeel en benadrukt dat het nationaliteitsbewijs dat hij neerlegde op het Commissariaat-generaal wel degelijk een origineel document betreft. Verzoeker stelt dat de motiveringsplicht is geschonden doordat de bestreden beslissing ter motivering van de twijfel

omtrent het nationaliteitsbewijs louter en alleen verwijst naar informatie die zich in het administratief dossier zou bevinden, hetgeen tevens een schending inhoudt van de rechten van verdediging. Volgens verzoeker mag, gelet op de zeer korte beroepstermijn van vijftien dagen om een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, worden verwacht dat dergelijke informatie wordt meegedeeld met de bestreden beslissing zodanig dat verzoeker pertinent kan reageren op de informatie waarover het Commissariaat-generaal zou beschikken.

Verzoeker betwist dat zijn kennis over de levensomstandigheden in Mosul beperkt is en benadrukt dat Mosul een zeer grote stad is waardoor hij niet op alle vragen over zijn stad heeft kunnen antwoorden. Verzoeker benadrukt vervolgens dat hij wel degelijk in staat was om gedetailleerde informatie te verstrekken omtrent Centraal-Irak en Mosul. Hij verwijst hiervoor naar de nota's die door de raadsman werden genomen tijdens het interview en haalt voorbeelden aan van zijn kennis.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Inzake het bijgebrachte nationaliteitsbewijs blijkt uit de informatie in het administratieve dossier dat de Federale Politie, Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden, na onderzoek tot de conclusie is gekomen dat het neergelegde originele nationaliteitsbewijs niet authentiek is daar het nummer niet in boekdruk werd aangebracht en het aan hen voorgelegde document een inktjet reproductie van een Iraaks nationaliteitsbewijs betreft (stuk 15). Verzoeker had krachtens het inzagerecht toegang tot deze informatie. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift niet de minste poging om de vaststellingen aangaande het document te weerleggen. De loutere ontkenning dat hij een vervalst document heeft neergelegd doet geen afbreuk aan de vaststelling door de Federale Politie dat het voorgelegde document niet authentiek is; derhalve blijven de vaststellingen van de Federale Politie gehandhaafd. Het voorleggen van een niet authentiek nationaliteitsbewijs is een negatieve indicatie inzake verzoekers voorgehouden afkomst.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker (i) verklaarde dat de Karama-wijk en de Nabi Yunis-wijk in Mosul aan dezelfde zijde van de Tigris gelegen zijn als Mansour, de wijk waar hij woonde en werkte (stuk 3, p.3-4), hetgeen strijdig is met de toegevoegde landeninformatie (ii) geen kennis had van de stadswijken Al Dhubat, Al Kuweit en Al Mahata (ibid., p.5) (iii) geen kennis had van de ligging van de stadswijken Aghadir en Tal al Ruman (ibid., p.5) die blijkens de toegevoegde landeninformatie aan dezelfde zijde van de Tigris gelegen zijn als Mansour, de wijk waar hij woonde en werkte (iv) het zwembad van de stad niet kan situeren (ibid., p.6) (v) niet kan duiden waar de stadsuniversiteit (ibid., p.6) en het sportstadion gelegen is (ibid., p.7) (vi) niet weet dat de zonen van Saddam Hoessein, Uday en Qusay, blijkens de toegevoegde landeninformatie om het leven zijn gekomen in Mosul (ibid., p.8) (vii) niet weet of Mosul bij de Amerikaanse invasie van 2003 gebombardeerd werd (ibid., p.8, p.20) (viii) geen kennis heeft van de namen van de beruchte veiligheidsdiensten die tijdens het regime van Saddam Hoessein actief waren (ibid., p.9) (ix) de in de stad gelegen Amerikaanse en Iraakse legerbasissen niet kan situeren (ibid., p.10, p.19) (x) niet vertrouwd is met lokale televisie- of radiozenders (ibid., p.13) (xi) niet weet of er in Mosul een internetcafé is (ibid., p.21) (xii) geen kennis heeft van de begraafplaats van zijn vader (ibid., p.21) (xii) niet weet waar in de stad het KDP- of PUK-bureau gelegen is (ibid., p.22). De

kennis omtrent enige elementen van Mosul die verzoeker tijdens het gehoor had, weegt niet op ten aanzien van voormelde vastgestelde onwetendheden daar deze kennis kan verworven zijn via studie dan wel via overlevering door derden. Inzake de nota's van verzoekers advocaat dient tevens te worden opgemerkt dat zijn antwoorden blijkens stuk 3 van het administratief dossier veel nauwkeuriger werden genoteerd door verweerder dan door zijn advocaat.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de vragenlijst van het CGVS, het verslag van DVZ en het verhoorverslag van het CGVS en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

In acht genomen dat verzoeker zijn beweerde afkomst uit Mosul niet aannemelijk heeft gemaakt, ontbeert het asielrelaas dat zich afspeelt in Mosul elke geloofwaardigheid.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1. Verzoeker voert aan dat het onderzoek betreffende de subsidiaire bescherming beperkt is en benadrukt nogmaals dat zijn nationaliteitsbewijs wel degelijk een origineel document betreft en dat aan de hand hiervan zijn afkomst uit Centraal-Irak kan vastgesteld worden. Bovendien legde hij een attest van woonst neer, hetgeen toch minstens een begin van bewijs vormt dat hij wel degelijk afkomstig is uit Centraal-Irak. Dit document werd door het Commissariaat-generaal echter niet onderzocht maar louter afgedaan met de stelling dat dergelijk document enkel waarde kan hebben ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, een stelling die afbreuk doet aan de bewijswaarde van een akte. Voor de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus moet worden aangenomen dat verzoeker afkomstig is van Centraal-Irak en uit rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen duidelijk blijkt dat de situatie in Centraal-Irak erkend wordt als een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

4.2. Daar verzoeker zijn beweerde afkomst uit Mosul niet aannemelijk maakt (zie sub 3.2.) is het niet mogelijk om een duidelijk beeld te bekomen van zijn afkomst en profiel zodat het bijaldien onmogelijk is een correct beeld te verkrijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming. Waar verzoeker nogmaals benadrukt dat zijn nationaliteitsbewijs wel degelijk een origineel document betreft en dat aan de hand hiervan zijn afkomst uit Centraal-Irak kan vastgesteld worden, dient te worden verwezen naar de vaststellingen sub 3.2.. Wat betreft het door verzoeker neergelegde attest van woonst repliceert verweerder terecht dat dergelijke documenten enkel waarde hebben ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst uit Mosul en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus dient hem te worden onzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 april 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.